

Hristos, Marele nostru Preot

Textul de memorat: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare-Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri, ca slujitor al locului Preasfânt și al adevăratului cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul.” (Evrei 8:1,2)

După învierea și înălțarea Sa la cer, Domnul Hristos a intrat într-o nouă fază a planului de răscumpărare (Evrei 2:17). Odată îndeplinită condiția indispensabilă de a Se oferi ca jertfă, El a devenit preot și Și-a început lucrarea de mijlocire, înfățișând jertfa Sa desăvârșită în favoarea celor care cred în El și în sângele Său. Această slujire preotească este formată din două faze, ambele fiind prefigurate în sanctuarul pământesc: slujirea zilnică și slujirea anuală, din Ziua Ispășirii.

Săptămâna aceasta, vom studia activitatea Domnului Isus din timpul slujirii Sale zilnice și ne vom opri asupra câtorva implicații ale acesteia pentru viața noastră. Este, într-adevăr, foarte încurajator gândul că El Se află acum înaintea Tatălui și că Îi prezintă meritele jertfei Sale în favoarea noastră. Lecțiile desprinse din sanctuar ne însuflă speranță și curaj chiar și în momentele de cea mai mare slăbiciune.

Isus, Mare-Preot

Epistola către evrei este cartea din Noul Testament care ne vorbește cel mai mult despre slujirea Domnului Hristos ca preot. Fundamentul ei vechi-testamentar constă din două versete din Psalmul 110. Versetul 1 este citat pentru a atesta faptul că Hristos este înălțat deasupra tuturor, fiindcă S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu. Tema aceasta reapare, subliniind divinitatea și mesianitatea lui Isus (Evrei 1:3; 4:14; 7:26; 8:1; 12:2). Versetul 4 este citat pentru a demonstra că preoția lui Hristos a fost prefigurată de Melhisedec (Evrei 5:6).

1. Sub ce aspecte este Domnul Hristos preot „în felul” sau „după rânduiala” lui Melhisedec? Compară Geneza 14:18-20 cu Psalmii 110:4 și Evrei 7:1-3.

Biblia nu ne oferă multe informații despre Melhisedec, dar putem găsi multe asemănări cu Isus. Melhisedec este împăratul Salemului (*Salem* = „pace”; prin urmare, el este „împărat al păcii”). Mai mult, numele său înseamnă „împărat al neprihănirii”, cu referire la caracterul său. Existența sa nu este ancorată în istorie, fiindcă nu sunt precizați nici strămoșii, nici urmașii lui, nici anul nașterii sau al morții. De aceea, el pare a nu avea nici început, nici sfârșit. El este, totodată, „preot al Dumnezeului Celui Preaînalt”. Preoția lui este superioară rânduiei levitice, deoarece Levi i-a dat zecime lui Melhisedec prin Avraam, strămoșul lui (Evrei 7:4-10). Așadar, Melhisedec este un excelent „tip”, sau prefigurare, a lui Hristos.

Totuși Domnul Hristos este mai mult decât atât și mai mult și decât Aaron, primul mare-preot din Israel. Evrei 5:1-4 prezintă la modul ideal câteva condiții ale funcției de mare-preot: chemarea divină, rolul de reprezentant al oamenilor, mijlocirea înaintea lui Dumnezeu, compasiunea și aducerea de jertfe pentru oameni și pentru sine.

Apostolul arată că Hristos este noul Mare-Preot, care nu numai că îndeplinește toate aceste condiții, ci le și îmbogățește. El face parte dintr-un ordin superior chiar și ordinului preotesco al lui Aaron. El a fost fără păcat, a fost ascultător în toate și nu a avut nevoie să aducă o jertfă pentru Sine. Mai mult, El Însuși a fost jertfa – cea mai desăvârșită jertfă posibilă.

Isus a împlinit atât cerințele ordinului preoțesc al lui Aaron, cât și pe cele ale ordinului lui Melhisedec mai bine decât oricare mare-preot care a existat vreodată. Ambele tipuri s-au întâlnit cu antitipul lor în Hristos.

Avocat

2. Ce mare speranță și făgăduință ne sunt oferite în Romani 8:31-34?

Versetele 31-34 au ca fundal o scenă de judecată, cititorii fiind indirect îndemnați să își imagineze că ei înșiși sunt aduși la judecată. În acest context, li se adresează o serie de întrebări: Cine va fi împotriva noastră? Cine va ridica acuzații împotriva noastră? Cine ne va condamna? Într-o atare situație, nu putem decât să simțim fiori, mai ales că ne cunoaștem prea bine nedesăvârșirile și păcătoșenia.

Însă vestea bună este că nu avem de ce să ne temem. Noi am primit făgăduința că nimic și nimeni nu poate să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu. Făgăduința aceasta se bazează pe câteva adevăruri importante: Dumnezeu este „pentru” noi (vers. 31), El L-a dat pe Fiul Său pentru noi (vers. 32), El ne oferă fără plată toate lucrurile (vers. 32) și tot El ne socotește neprihăniți (vers. 33). Domnul Isus Hristos este de partea noastră. El este răspunsul la orice teamă de condamnare, fiindcă a murit, a înviat și acum mijlocește neîntrerupt pentru noi în sanctuarul ceresc, la dreapta lui Dumnezeu (vers. 34).

Dacă Domnul a fost dispus să-Și dea viața pentru noi, înseamnă că ar trebui să avem încredere că ne iubește. Asigurarea din Romani 8:31-39 ne vorbește, de fapt, despre caracterul Dumnezeului în care credem. Când înțelegem că El ne iubește atât de mult, încât nimeni și nimic nu poate împiedica planurile Sale pentru noi (vers. 35-39), curtea divină de judecată devine un loc al bucuriei și al sărbătorii.

3. Cum vorbește Ioan despre „Avocatul” nostru? 1 Ioan 2:1,2

Cuvântul grecesc *parakletos* înseamnă „avocat” sau „cel care oferă asistență juridică, cel care se înfățișează undeva în numele cuiva, în calitate de apărător”. Isus este Apărătorul, sau Avocatul, nostru. Fără El, am fi lipsiți de apărare. Iar faptul că Avocatul nostru este „neprihănit” ne dă asigurarea că Tatăl va ține seama de pledoaria Sa, fiindcă nu ar putea refuza ceva ce face Fiul Său. Hristos îi apără pe cei care au păcătuit, prezentându-Se pe Sine – Cel fără păcat – ca înlocuitor neprihănit al lor.

Cum îți poți însuși mai bine adevărul că nimic nu te poate despărți de dragostea lui Dumnezeu? Cum poți face din această asigurare uimitoare o motivație pentru a duce o viață care să fie plăcută înaintea lui Dumnezeu?

Mijlocitor

4. Cum ne ajută următorul pasaj să înțelegem lucrarea Domnului Hristos pentru noi? 1 Timotei 2:4-6

Hristos este numit aici „singurul Mijlocitor între Dumnezeu și oameni”. În primul rând, El este unicul pentru că nu mai este nevoie de altcineva. În al doilea rând, El este Mijlocitor, fiindcă mântuirea și cunoașterea sunt puse la dispoziția tuturor prin El (1 Timotei 2:4). Întrebarea este dacă noi vom primi ceea ce oferă Hristos tuturor oamenilor, indiferent de statutul lor social, de rasă, de caracterul sau de faptele din trecut.

Termenul „mijlocitor” folosit aici este preluat din domeniul comercial și juridic al lumii grecești antice. El are sensul de „mediator” și se referă la persoana care negociază sau care îndeplinește rolul de arbitru între două părți, pentru a elimina neînțelegerile sau a atinge un țel comun, în vederea încheierii unui legământ sau a unui acord.

În Evrei, Hristos este asociat, în calitate de Sa de Mediator, cu noul legământ (Evrei 8:6; 9:15; 12:24). El a realizat împăcarea dintre Dumnezeu și om. Păcatul a rupt relația strânsă dintre Divinitate și omenire și ar fi condus la distrugerea rasei umane dacă Hristos nu ar fi intervenit și nu ar fi refăcut această relație. Aceasta este reconcilierea. Isus este singura verigă de legătură dintre Dumnezeu și oameni și numai prin El ne putem bucura de o relație deplină cu Domnul.

Denumirea „Omul Isus Hristos” utilizată aici de Pavel se referă la calitatea Sa unică de a fi om și Dumnezeu deopotrivă (1 Timotei 2:5). Mântuirea și mijlocirea sunt ancorate tocmai în natura Sa umană și în jertfărea Sa de bunăvoie. Fiind deopotrivă Dumnezeu și om, Isus poate uni cerul cu pământul prin niște legături care nu pot fi rupte niciodată.

„Isus Hristos a venit ca să-l poată uni pe omul finit cu Dumnezeul infinit și să refacă legătura pământului cu Cerul, de care fusese despărțit prin păcat și fărădelege.” – Ellen G. White, *Sermons and Talks*, vol. 1, p. 253

Gândește-te că, în acest moment, există în cer Cineva care mijlocește în favoarea ta. Ce îți spune aceasta despre valoarea ta în ochii lui Dumnezeu? Ce efect ar trebui să aibă acest adevăr asupra modului în care trăiești și asupra modului în care te porți cu alții?

Un Mare-Preot însemnat

5. Ce ne spun următoarele texte despre slujirea Domnului Hristos în calitate de Mare-Preot? Evrei 2:17,18; 3:6; 4:14,15; 7:24-28; 8:1-3.

Domnul Isus este un „Mare-Preot însemnat” (Evrei 4:4). El este superior tuturor marilor-preoți și tuturor conducătorilor de pe pământ. Biblia întrebuințează câțiva termeni pentru a descrie această calitate a Sa de „Mare-Preot însemnat”:

Milos și vrednic de încredere. Aceste două trăsături (Evrei 2:17) se potrivesc rolului Său de mediator, deoarece ne oferă daruri („milos”) și dă dovadă de loialitate față de Tatăl Său și față de noi („vrednic de încredere”).

În ajutorul nostru. Isus simte cu noi (Evrei 2:18; 5:2,7). El a trăit ca om și putem avea încredere că ne oferă ajutor cu compasiune și la timpul potrivit. Totuși El nu Se găsește în aceeași stare ca noi, deoarece El este „fără păcat” (Evrei 4:15).

Peste casa lui Dumnezeu. În calitatea sa de Mare-Preot, Isus nu slujește ca parte a comunității credincioșilor, așa cum a slujit Moise, de exemplu; ci El slujește „peste” noi, fiind „credincios ca Fiul peste casa lui Dumnezeu” (Evrei 3:6). Hristos Se bucură de autoritate deplină în mijlocul sfinților Săi.

Ca și noi. Deși era divin ca origine, El nu a beneficiat de drepturi exclusive. El a fost ispitit „ca și noi” (Evrei 4:15). Ispitele la care a fost supus în pustia Iudeei ne arată că a fost ispitit pe plan fizic, mintal și spiritual (Matei 4:1-11).

Pentru noi. Hristos Se înfățișează în sanctuarul ceresc, înaintea lui Dumnezeu, „pentru noi” (Evrei 9:24) și mijlocește „pentru noi” (Evrei 7:25). Mulțumim lui Dumnezeu că avem un Reprezentant divin care să Se înfățișeze la judecată în locul nostru!

Isus este în ceruri „pentru noi”. Ce înseamnă aceasta? Ce încurajare și asigurare poți găsi în acest adevăr minunat?

Unica jertfă

După cum am văzut, scopul principal al existenței serviciului din sanctuarul pământesc era acela de a descoperi – prin intermediul simbolurilor, tipurilor și profețiilor – moartea și slujirea preoțească a Domnului Isus. Păcatul este un lucru prea teribil ca să fie rezolvat doar prin intermediul morții unor animale (chiar dacă deplângem sacrificarea lor). Tot acel sânge vărsat nu a făcut decât să arate spre

unica soluție pentru păcat: moartea lui Isus. Faptul că pentru ispășirea păcatului a fost necesară moartea Sa, moartea singurului egal cu Tatăl (Filipeni 2:6), ne demonstrează cât de rău este păcatul.

6. Citește Evrei 10:1-14. Ce ne spune acest pasaj despre rolul serviciului din sanctuarul pământesc în comparație cu moartea lui Isus și slujirea Sa ca Mare-Preot?

Multe adevăruri cruciale reies din aceste texte, dar unul dintre cele mai importante este că moartea animalelor de jertfă nu a fost suficientă pentru rezolvarea problemei păcatului: „Căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele” (Evrei 10:4). Animalele jertfite nu au fost soluția pentru păcat, ci niște simple indicatoare care arătau spre unica soluție: Isus, moartea Sa și slujirea Sa ulterioară în favoarea noastră în sanctuarul ceresc.

Un alt adevăr esențial este faptul că a fost suficient ca Domnul Hristos să moară o singură dată. În vreme ce jertfele de animale trebuiau aduse zi de zi și an după an, Domnul Isus S-a dat ca jertfă o singură dată pentru a acoperi păcatele întregii omeniri. Dumnezeu a dezvăluit acest adevăr la moartea lui Isus, când perdeaua interioară din sanctuarul pământesc s-a rupt în două, de sus până jos, într-un mod supranatural (Matei 27:51).

Privește la lumea în care trăim și observă daunele produse de păcat, durerea, pierderea, frica și disperarea oamenilor. Cum ne putem forma obiceiul de a ne alipi zi de zi și clipă de clipă de Domnul Isus, unica soluție la problema păcatului?

Studiu suplimentar

„Îndepărtează-te de vocea lui Satana și renunță să mai împlinești voia lui, așează-te de partea lui Isus, însușindu-ți trăsăturile Sale, ale Aceluia care are o percepție ascuțită și fină, ale Aceluia care ia asupra Sa cauza celor nenorociți și îndurerați. Cel căruia i s-a iertat mult, iubește mult. Isus este Mijlocitorul nostru îndurător, Marele nostru Preot milos și vrednic de încredere. El – Maiestatea cerului și Împăratul slavei – poate privi la omul finit, supus ispitelor Diavolului, știind că a simțit puterea șiretlicurilor lui Satana.” – Ellen G. White, *Christian Education*, p. 160

„Conștiința poate să fie eliberată de condamnare. Prin credința în sângele Său, toți pot să fie făcuți desăvârșiți în Hristos Isus. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că nu avem de-a face cu imposibilități. Putem să cerem sfîințirea. Putem să ne bucurăm de favoarea lui Dumnezeu. Nu trebuie să fim preocupați de ceea ce gândesc Hristos și Dumnezeu despre noi, ci de ceea ce gândește Dumnezeu despre Hristos, Înlocuitorul nostru.” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 2, p. 32, 33

Întrebări pentru discuție

1. Citește Evrei 2:17. De ce a fost necesar ca, înainte de a putea deveni Marele nostru Preot, Isus să devină om și să sufere?
2. Meditează asupra celui de-al doilea citat din Ellen White, notat mai sus. Oprește-te în mod special asupra următoarei afirmații: „Nu trebuie să fim preocupați de ceea ce gândesc Hristos și Dumnezeu despre noi, ci de ceea ce gândește Dumnezeu despre Hristos, Înlocuitorul nostru.” Cum ne ajută această afirmație să înțelegem mai bine afirmațiile anterioare, cu privire la faptul că „toți pot să fie făcuți desăvârșiți în Hristos Isus”?
3. Marele nostru Preot, Isus Hristos, este Garantul mântuirii noastre. El Se ocupă de efectele și beneficiile aduse de jertfa Sa. Dacă El este de partea noastră, nu avem de ce să ne temem. Cum putem aplica în viața noastră aceste adevăruri atât de clar și de frumos exprimate în cartea Evrei, mai ales atunci când suntem aprig ispitiți?
4. Cartea Evrei arată foarte clar că jertfa adusă o singură dată de Isus a fost suficientă pentru rezolvarea problemei păcatului. Ce ne spune aceasta despre practicile religioase în care se repetă răstignirea, considerându-se că sunt necesare în vederea iertării păcatelor?